

[Skatteministeren]

Jeg vil godt sige, at det ikke bliver nogen helt enkel sag at administrere denne afgrænsning. I praksis vil myndighederne vel være henvist til i et vist omfang at lægge virksomhedens erklæring til grund – jeg har i hvert fald meget vanskeligt ved her at forestille mig, hvordan myndighederne skulle kontrollere, om det ikke er muligt at finde en dansker, som kunne klare opgaven. Så jeg må nok finde det noget betænkeligt at knytte en generel og omfattende skattelettelse til et så vagt og stort set ukontrollabelt kriterium.

Så jeg er nødt til at sige, at regeringen altså ikke kan tilslutte sig beslutningsforslaget i den form, det ligger i her, men det ligger i min principielle tilslutning til hensigten med forslaget, at jeg meget gerne deltager i overvejelser om en mere hensigtsmæssig udformning af en ordning, som har et tilsvarende sigte.

For jeg vil slutte, ligesom jeg startede: Man kan ikke stærkt nok påskønne, at Socialdemokratiet og CD med dette forslag i den grad har sat fokus på et meget vigtigt element i dansk skattepolitik, nemlig den alt for høje marginalbeskatning. Og så er det trods alt bedre at starte med at løse problemet for udlændinge end slet ikke at få løst problemet.

Så kan erkendelsen efterhånden brede sig, at ikke kun udlændinge skal have løst problemet, når de har ondt i skatten, men også danskere skal have løst problemet, og til det formål synes jeg, at Socialdemokratiet og CD her har ydet et virkelig fortjenstfuldt bidrag.

Lykketoft (S):

Jeg er tilfreds med, at skatteministeren vil være konstruktiv, og jeg er for så vidt ligeglad med, hvilke motiver han lægger ind i det.

Jeg skal bare henvise til forslaget bemærkninger for at gøre det klart for skatteministeren, at den begrundelse, han angiver for at støtte forslaget, er fundamentalt forkert. Han kan godt spare sig al sin ironi og vende blikket derhen, hvor sagens kerne er, nemlig at der ikke er nogen grund til at løse et problem, man kan løse med en pincet, ved at bruge en forhammer.

Det er der ingen grund til i forhold til et problem, vi vitterlig har, med eksperter, vi trækker til fra udlandet. Fordi de ikke kan udnytte det danske skattesystems mange smuthuller og fradragsmuligheder, og fordi de er her så kort, at de ikke i nævneværdig grad udnytter det dan-

ske systems gratis ydelser, bliver de hårdere beskattet end tilsvarende danskere, der har deres virke livet igennem i Danmark.

Hvis skatteministeren ikke er klar over den her sammenhæng, så kan han gøre sig den ulejlighed at læse Finansministeriets finansredegørelse fra det tidlige forår 1990 – en næsten endnu varm sag – hvoraf det meget, meget klart fremgår, at hvad angår byrdefordeling, er højt-lønnede mennesker ikke hårdere beskattet i Danmark end andre steder. Sagen er bare den, at i Danmark har vi med indkomstbeskatningen som det store element og arbejdsgiverafgifter m.v. som næsten ubetydelige elementer en hovedvægt på en beskatningsform med et smalt grundlag og nogle høje marginalskatteprocenter.

Den samlede effektive beskatning af højt-lønnede mennesker, der er her i hele deres aktive tid, er ikke højere end i nabolandene. Derfor er det ikke nogen begrundelse for, at vi skal uddele store, generelle skattelettelser til højt-lønnede mennesker her i landet.

Det var derfor, Socialdemokratiet afviste, fortsat afviser og også fremover vil afvise skatteforslag med den fordelingspolitiske profil, regeringen fremsatte i efteråret, mens vi gerne vil medvirke til mere fundamentale ændringer af det danske indkomstskattesystem, der betyder, at højt-lønnede mennesker kommer til at betale deres skat på en anden måde i Danmark, også generelt, nemlig ved et bredere skattegrundlag og nogle lavere trækprocenter.

Jeg håber, det er klart nok til, at skatteministeren godt kan pakke al sin ironiseren væk og nøjes med at holde sig til den almindelige velvilje over for at løse det, det er det rene problem i denne sag.

Og så tror jeg i øvrigt, at vi alle sammen med rette vil blive takket af det erhvervsliv, det handler om, og af de mennesker, der kommer i arbejde, for det er jo især det, dette handler om. Det handler om, hvorvidt store, transnationale selskaber, der skal tage stilling til, hvor i Europa de vil placere deres investeringer, tager den stilling at lægge dem i Danmark eller andre steder.

Så skal jeg i øvrigt – og det har været en del af inspirationen til det her forslag ud over den begrundelse, jeg her har repeteret, men som skatteministeren i øvrigt kunne have læst sig til i bemærkningerne – sige, at når forslaget fremkom-